Posljednja pošta visokog predstavnika Paddy Ashdowna Komesaru Svenu Frederiksenu

Okupili smo se ovdje na hladnoći bosanske zime da se oprostimo od našeg prijatelja i kolege, Svena Frederiksena.

Svenova ljudska toplina bila je jedan od njegovih najistaknutijih kvaliteta.

Ta toplina bi nam danas dobro došla.

Sarajevo je kao grad doživjelo i previše tuge.

Sven je posvetio dobar dio svog profesionalnog života naporima da ublaži tu tugu i da pomogne da se vrate mir i normalan život ljudima, ne samo u Bosni i Hercegovini, već i u cijelom regionu.

Posebno je okrutno to što, kad smo se našli nadomak tog normalnog života, Sven biva otrgnut od nas, i posla koji je obavljao sa takvom predanošću i zalaganjem na kormilu Policijske misije Evropske Unije.

Ovo je najtužniji trenutak. Ophrvani smo tugom zbog iznenadnog Svenovog odlaska. Ali, da je Sven ovdje, siguran sam da ne bi želio da budemo malodušni: uz svoj karakterističan osmijeh, rekao bi nešto da nas razvedri.

Ja to ne mogu učiniti.

Ali mogu Vam ponuditi nekoliko sjećanja na Svena kakvog smo znali i voljeli.

Sven je bio veliki čovjek, i velika ličnost. Bio je prototip nježnog diva, čije je samo prisustvo predstavljalo izvor lagodnosti i sigurnosti.

Ja sam se u to sam uvjerio na bezbroj sastanaka, uključujući i sastanak u ponedjeljak ujutro, tokom poslednjih časova njegovog života. Kad bi Sven govorio, on je to činio sa autoritetom koji je ulivao sigurnost, i sa tihim samopuzdanjem koje je bilo zarazno. Kretao se u visokim krugovima, ali je ostao nepokolebljivo skroman i prirodan. Mrzio je pompeznost. Nije čudo što su ga svi slušali – od visokih političara do običnih ljudi.

Sven je bio profesionalac – profesionalni policajac i predani javni službenik. Život je posvetio služenju drugima i tome da im omogući sigurniji i bezbjedniji život. Činio je to u svojoj zemlji, gdje se isticao u službi svojoj zajednici i neumitno napredovao u policijskoj službi. To je činio i van svoje zemlje, prije svega na ratom razorenom Balkanu – što je bio potpuno različit svijet od onog na koji je navikao kod kuće.

Prije svega, Sven je bio vođa, koji je podjednako ulivao poštovanje i izazivao simpatije. Posjedovao je nesumnjive kvalitete vođe, i njegova smrt ostavlja ogromnu prazninu u Policijskoj misiji Evropske unije, koju je tako uspješno stvorio i njome rukovodio.

Šta mogu reći što će pružiti neku utjehu – njegovim kolegama, njegovoj zemlji, i prvenstveno, njegovoj voljenoj supruzi, Ani, kojoj je bio toliko duboko privržen?

Svene, dirnuo si naše živote.

Veoma ćeš nam nedostajati.

Ali, obećavamo ti slijedeće.

Posao koji si započeo u Policijskoj misiji Evropske unije će se nastaviti, novom snagom, i novom predanošću, kao što bi ti to želio, za bolju budućnost ljudi ove zemlje kojima si toliko pružio.

To je najbolja pošta koju možemo odati ovom hrabrom danskom

policajcu, predanom javnom službeniku Evrope, i odanom suprugu i ocu – – i mom dragom prijatelju, Svenu.